

Mødet den 11. Marts 1915. (For lukkede Døre).

Fraværende: Harald Jensen, N. Joh. Laursen og Samuelsen.

1. (J. Nr. 477—1914). Indstilling fra Brolægningssudvalget angaaende **Licitationsstilbud paa Kørselsarbejder i 1915—16.** (Se Side 241).

Magnus Nielsen meddelte, at Udvalget efter Byraadets Ønske havde forhandlet med de tilbudgivende Vognmænd med det Resultat, at de giver Kommunen Ret til at hæve Kontrakten til 1. Oktober med 1 Maanedes Varsel, hvorimod de er bundet hele Finansaaret 1915—16. Udvalget indstillede til Byrådet at approbere denne Ordning.

Niels Jensen spurgte, om den stipulerede Mulkt af 5 Kr. vilde blive holdt i Hævd ved Misligholdelse af Kontrakten fra Entreprenørernes Side.

Magnus Nielsen haabede ikke, at man skulde blive nødt til at bringe Mulktbestemmelsen i Anvendelse, men naturligvis skulde Konditionerne blive holdt i Hævd.

Niels Jensen tvivlede om, at Entreprenørerne kunde levere Halvdelen af de Præstationer, de havde paataget sig.

Indstillingen vedtoges.

2. (J. Nr. 490—1914). Indstilling fra Sygehusudvalget angaaende **Licitationsstilbud paa Levering af et Opvarmnings-, Ventilations- og Varmtvandsforsyningsanlæg samt et Køleanlæg** for Ligrummet paa Kommunehospitalet.

M o u s t e n meddelte, at Udvalget havde ment at maatte kassere det laveste Tilbud for Varme-anlægget, Jydsk Opvarmningskompagnis Tilbud. Firmaet havde jo før været paa Tale i Byraadet, men der havde stadig været gjort Indsigelser imod det. Stadsingeniøren turde ikke anbefale Firmaet, som efter Sigende heller ikke Lavde Værksted her i Byen. Da Tilbudet desuden kun var 130 Kr. billigere end det næstlaveste, indstillede Udvalget at modtage dette, som var fra L. Christensen og lød paa 4560 Kr. Endvidere indstillede Udvalget at overdrage Leveringen af Køleanlægget til Sabroe & Co. for 3925 Kr.

M i k a e l J o h a n s e n saa ingen Grund til at give 130 Kr. mere for Arbejdet end nødvendigt. Naar Jydsk Opvarmningskompagni ikke hidtil havde leveret noget til Kommunen, kunde man ikke sige, at det ikke kunde udføre Arbejdet ordentligt. Lederen af vedkommende Forretning var en meget dygtig Ingeniør, og det var farligt, at nægte en skatteydende Borger Ligestilling med andre.

N i e l s J e n s e n mente, at man maatte foretrække Christensen, hvis man holdt paa, at Arbejdet skulde udføres her i Byen.

C h r i s t e n s e n troede man gavnede Byen mest ved at bevare Arbejdet for et indenbys Firma. For Reparationernes Vedkommende var det ogsaa heldigt, at man antog et Tilbud her fra Byen. Taleren kunde derfor anbefale at overdrage Arbejdet til L. Christensen.

Formanden hævdede, at Lederen af Jydsk Opvarmningskompagni havde boet her i Byen i 10 Aar, og at han saaledes ikke kunde betegnes som udenbys.

Mikael Johansen oplyste, at Lederen af vedkommende Firma overfor Taleren havde erklæret, at hele Arbejdet skulde udføres her i Byen.

Vetli gjorde opmærksom paa, at Chefen for Jydsk Opvarmningskompagni var specielt uddannet Opvarmningstekniker.

Formanden spurgte, om der ikke var Grund til at indhente nærmere Oplysning om, hvorvidt Arbejdet vilde blive udført her i Byen, hvis det blev overdraget til Jydsk Opvarmningskompagni.

Mousten saa intet til Hinder for, at Byraadet vedtog at overdrage Arbejdet til den lavestbydende. Det var Stadsingeniørens Optræden, der havde været bestemmende for Udvalget.

Mikael Johansen fandt, at man uretmæssig stemplede Manden ved ikke at antage hans Tilbud, naar det var det laveste, og der ellers intet var at sige ham paa.

J. C. Petersen troede ikke, Udvalget havde noget imod, at Byraadet bestemte sig for det laveste Tilbud. Naar Stadsingeniøren stillede sig som sket, kunde Udvalget ikke tage andet Standpunkt, end Indstillingen gav Udtryk for.

Jakob Jensen mente, at Stadsingeniøren maatte have god Grund til at stille sig saa betænkelig overfor det laveste Tilbud, som han havde gjort. I Virkeligheden kom Ansvaret til at hvile paa Stadsingeniøren, saa det var ikke rigtig at paaføre ham en Mand, han ikke havde Tillid til.

Niels Jensen maatte stadig anse det for uheldigt, om Arbejdet skulde overdrages til et udenbys Firma.

M i k a e l J o h a n s e n vilde bede Udvalget tage Sagen tilbage og undersøge, om Arbejdet vilde blive udført her i Byen, hvis man overdrog det til Jydsk Opvarmningskompagni.

M o u s t e n mente, at man kunde stemme over, hvem der skulde have Arbejdet. Hvis der saa blev Flertal for Jydsk Opvarmningskompagni, maatte Forudsætningen være, at Arbejdet skulde udføres her i Byen.

Det vedtoges at overdrage Opvarmnings-, Ventilations- og Varmtvandsforsyningsanlægget til Jydsk Opvarmningskompagni under den Forudsætning, at Arbejdet udføres her i Byen. Iøvrigt vedtoges Indstillingen.

3. (J. Nr. 325—1914). Udkast til Andragende til Ministeriet for offentlige Arbejder angaaende **Havnebanetaksterne ved Sydhavnen:**

»Under 17. Marts f. A. har Generaldirektionen for Statsbanerne tilstillet Byraadet Udkast til en »Overenskomst angaaende Anlæg og Drift af Jernbanesporene ved Aarhus nye Havn (»Sydhavnen«)« og har anmodet Byraadet om, for saa vidt Udkastet kunde tiltrædes, at tilbagevende det, underskrevet af Byraadet. Byraadet har ikke ment at kunne tiltræde dette Udkast. Særlig har Byraadet fundet dets Bestemmelser angaaende Havnebanefragten saa ugunstige og bebyrdende for Havnen, at Raadet har vedtaget, forinden Forhandlingerne med Generaldirektionen angaaende den nævnte Overenskomst føres videre, at henvende sig til Ministeriet med en Forespørgsel om, hvorvidt Ministeriet kan give Generaldirektionens Stilling overfor Sydhavnen sin Tilslutning. Byraadet tillader sig til nærmere Oplysning og Begrundelse af denne Forespørgsel at bemærke følgende:

Ifølge § 5 i Generaldirektionens fornævnte Udkast skal der for Førsel af Vogne fra og til de saakaldte Opstillingsspor, som Generaldirektionen har foreslaaet anlagte paa den ny Havneplads' vestlige Side, betales sædvanlig — gennemgaaende eller lokal — Havnebanefragt efter de til enhver Tid for de danske Statsbaner gældende Regler. Men i Henhold til Udkastets § 17 skal der tillige, saalænge Statsbanerne i Henhold til § 15 besørge den ved Brugen af Havnesporene i Sydhavnen fornødne Førsel af Jernebanevogne til og fra Sporene i Lighed med, hvad der finder Sted ved Aarhus gamle Havn, af Havnen erlægges en Rangerafgift af 2 Kr. pr. læsset Vogn. Og denne Ordning ophører ifølge § 15 ved det Tidspunkt, da en ny Godsbanegaard i Mølleengen tages i Brug. Efter dette Tidspunkt skal ifølge Udkastets § 5 al anden Rangering og Førsel af Vogne paa Sydhavnens Sporanlæg end Vognenes Førsel til og fra de fornævnte Opstillingsspor være Statsbanerne uvedkommende og udføres ved Kommunens egen Foranstaltning og paa dens Bekostning.

Ved disse Bestemmelser vil Aarhus Sydhavn med Hensyn til Driften og Omkostningerne ved denne blive stillet anderledes end — saa vidt vides — nogen anden kommunal Havn her i Landet. Ved alle andre Havne — og saaledes ogsaa ved den gamle Del af Aarhus Havn — besørges Havnebanetrafiken af Statsbanerne i Henhold til § 64, 1. Stykke i Loven af 13. Maj 1911 om Statsbanernes Takster m. m., og det saaledes, at Jernbanevogne — i gennemgaaende Trafik — føres fra Kaj til nærmeste Statsbanestation for en Betaling af højst 1 Kr. 25 Øre

pr. Vogn. Denne Bestemmelse vil, hvis Generaldirektionens Forslag gennemføres, blive sat ud af Kraft for Aarhus Sydhavns Vedkommende.

Da Byraadet i sin Tid — i Aaret 1904 — besluttede sig til at iværksætte den store Havneudvidelse Syd for Byen, blev Projektet til dette Anlæg som sædvanlig indsendt til Ministeriets Approbation. Byraadet gik derved ud fra, at den mellem Statsbanedriften og Byraadet under ^{30. Juni}_{15. Juli} 1892 afsluttende Overenskomst angaaende Udvidelse af Sporene ved Aarhus Havn fremdeles var gældende, og at den maatte komme til Anvendelse ogsaa paa Sporene ved det ny Anlæg, idet dette i et og alt maatte betragtes som en Udvidelse af Aarhus Havn, og den ny Del af Havnen, naar den fuldførtes, maatte antages underkastet de samme Vilkaar og Bestemmelser som den ældre Del af Havnen. Idet Ministeriet approberede Projektet, udtaltes intet om, at den ny Del af Havnen skulde have en Særstilling. Senere har Ministeriet ganske vist ved Skrivelse af 30. November 1907 tilstillet Byraadet — og henholdt sig til — en af Generaldirektionen for Statsbanerne den 7. s. M. i Anledning af nogle Sporanlæg ved den gamle Havn afgiven Erklæring, som gik ud paa, at den ommeldte Overenskomst af 1892 vel maatte anses som fremdeles bestaaende, men at den kun tog Sigte paa Sporanlæg ved den daværende Havn. Og for denne Ministeriets Afgørelse har Byraadet ialfald indtil videre maattet bøje sig for saa vidt, som man nu gaar ud fra, at Havnen maa bære Udgifterne ved den ny Havns Sporanlæg. Men naar nu Statsbanerne synes ogsaa at ville forrykke Forudsætningerne

for det ny Havneanlæg med Hensyn til Havnens fremtidige Drift, saa maa Byraadet meget indtrængende gøre Indsigelse herimod og gøre gældende, at Sydhavnen er en Del af Aarhus Havn, og at de Bestemmelser, der gælde for Aarhus Havn, ogsaa gælde Sydhavnen. I saa Henseende har Byraadet set sin Opfattelse bekræftet ved Ministeriets Skrivelse til General-tolddirektoratet af 10. December 1913, hvori det — med Hensyn til Opkrævningen af Havneafgifter til Aarhus Havn for Benyttelsen af Vestre Mole i Sydhavnen — udtrykkelig udtales, at paagældende Mole udgør en integrerende Del af Aarhus Havn.

Dette er ganske stemmende med de faktiske Forhold. Sydhavnen er anlagt for den almindelige Havnekasses Regning, dels ved Midler, der vare opsparede ved den gamle Havns Drift, dels ved Laan, der ere optagne paa samme Maade som Havnens tidligere Laan, saaledes at Havnekassen er Debitor under Kommunens Garanti. Og der kan dog ikke i denne Forbindelse tillægges den Omstændighed, at Sydhavnen har sit eget Indløb, nogen Betydning. Denne Omstændighed er vel Grunden til, at man overhovedet taler om en ny Havn og ikke — saaledes som den er betegnet i det approberede Forslag af 1904 — om en Havneudvidelse. Men Sydhavnens Landarealer staa i umiddelbar Forbindelse og Sammenhæng med det gamle Havneterrain. Der kan da næppe findes anden Grund til Statsbanernes afvisende Stilling overfor Sydhavnen, end den, at den er en større Havneudvidelse end man plejer at se dem her-tillands. Men ikke engang denne Grund synes fyldestgørende, naar Anlægget ikke betales af

Statsbanerne, men af Havnen. Thi Kørselsafstanden fra Banegaarden bliver ialfald ikke større end ved mange andre Havne.

Hvis Generaldirektionens fornævnte Udkast til Overenskomst skulde blive gennemført, særlig med Hensyn til Betalingen for de ny Havnespors Benyttelse, vilde dette blive af ødelæggende Virkning for Sydhavnens Drift. Dette behøver næppe udførlig at paavises. Enten maatte man søge Dækning for den forøgede Afgift, Statsbanerne forlanger, hos Sydhavnens Kunder. Men under disse Forhold vilde jo ingen uden i den haardeste Nød søge til den ny Havn, og Formaalet med Sydhavnen: at lette den gamle Del af Havnen, og derved fremme Byens Skibsfart og Handel, vilde være ganske forskjertset. Eller man maatte fordele Udgiften ved Rangeringen i Sydhavnen paa alle Havnens — ogsaa den gamle Havns — Kunder. Men i saa Tilfælde vilde Transportudgifterne fra hele Aarhus Havn blive væsentlig større end for Landets andre Havne. Og dette skulde dog nødvendig være Resultatet af Byraadets Bestræbelser for at skaffe Byen — og Jylland — en rummelig, god og brugbar Havn.

Generaldirektionens Krav er — som allerede anført — i direkte Strid med Loven af 13. Maj 1911 § 64, 1. Stykke og i lige saa bestemt Strid med denne Bestemmelses Motiver og Forudsætninger. Det fremgaar af Rigsdagstidende 1910—11, Tillæg B, Spalte 2385—86, at der til Grund for Bestemmelsen laa et Andragende fra den danske Handelsstands Fællesrepræsentation, hvori denne anholdt om, at Havnebanetaksterne maatte »fuldstændig afskaffes — eller dog i hvert Fald sættes til en lav, ensartet Sats«. Og

af det Andragende fra Korsør Handelsforening, som findes sammesteds Spalte 2389—90, vil det ses, hvorledes en lokal Havnebanefragt har virket uretfærdig og derfor er bleven afskaffet ved den ny Lov. Men nu vil Statsbanerne for Aarhus Sydhavns Vedkommende indføre en ganske lignende Ulighed og Uretfærdighed. Det er Byraadet ganske uforstaaeligt, hvorledes dette skulde kunne bringes i Samklang med den nævnte Lov og dens Forudsætninger. Det kan ikke paastaas, at Loven af 1911 alene skulde gælde de daværende Havne. Derom foreligger intetsomhelst. Og naar de andre Købstadhavne have foretaget mindre Sporudvidelser, har der sikkert heller ikke været Tvivl om, at Loven uden videre kom til Anvendelse paa Trafiken paa de nye Spor. Anlægget af Sydhavnen var jo i øvrigt paabegyndt længe før Loven blev til. Og det er foran paavist, at man, da Havnen projekteredes, umuligt kunde gaa ud fra, at den ikke i alle Henseender skulde blive stillet under samme Vilkaar som den gamle Aarhus Havn.

Byraadet tillader sig da at anholde om Ministeriets Afgørelse i denne Sag derhen, at der ikke gøres noget Skel imellem den gamle og den ny Del af Havnen, men at hele Aarhus Havn bliver stillet under samme Vilkaar som de andre Købstadhavne her i Landet.

For saa vidt Ministeriets Afgørelse maatte gaa i modsat Retning, forbeholder Byraadet sig ved et Andragende til Regering og Rigsdag at anholde om Lovgivningsmagtens Afgørelse af, hvorledes Loven af 13. Maj 1911 er at forstaa i Forhold til den ny Del af Aarhus Havn.«

Vedtoges.

4. (J. Nr. 305—1914). Udkast til Skrivelse til Ministeriet for offentlige Arbejder angaaende **Anlæg af og Rangerafgift** paa det ny anlagte Forbindelsespor mellem Havnesporene ved Sydhavnen og det private Sidespor til Slagtehuset:

• Ved Skrivelse af 27. Januar d. A. vedrørende Anlæg og Benyttelse af et Forbindelsespor mellem Havnesporene ved Aarhus Sydhavn og det private Sidespor til det kommunale Slagtehus har Ministeriet udbedt sig en Udtalelse fra Byraadet over den hoslagt tilbagefølgende Skrivelse af 19. f. M. fra Generaldirektionen for Statsbanerne, hvori udtales, at Generaldirektionen gaar ud fra, at Aarhus Kommune skal bekoste Anlægget af bemeldte Spor, og at der for Rangeringen ad Sporet maa erlægges en Rangerafgift paa 2 Kr. pr. læsset Jernbanevogn foruden almindelig Havnebanefragt, idet en saadan Afgift — ligeledes udover Havnebanefragten — ifølge Overenskomst med Kommunen betales for Rangering til Sidesporet til det kommunale Slagtehus.

I Anledning heraf tillader Byraadet sig at udtale, at man fremdeles — som tidligere udtalt overfor Ministeriet — ikke skønner rettere end at Anlægget af det ommeldte Spor ganske falder ind under Bestemmelsen i § 1 i den mellem Statsbanedriften og Aarhus Byraad under $\frac{15 \text{ Juli}}{30 \text{ Juni}}$ 1892 indgaaede, af Ministeriet den 27. Juli s. A. approberede, Overenskomst angaaende Udvidelse samt Vedligeholdelse og Renholdelse af Sporene ved Aarhus Havn, hvorefter Arbejdet ved Sporenes Lægning, incl. Levering af de fornødne Spormaterialier skal udføres ved Statsbanedriftens Foranstaltning og paa dens Bekostning. Byraadet skal derfor henstille, at

Statsbanedriften bærer den saaledes betegnede Del af Udgifterne ved det ommeldte Anlæg.

Med Hensyn til den af Statsbanerne fordrede Rangerafgift tillader Byraadet sig at henvise til det af Raadet under D. D. til Ministeriet indsendte Andragende, hvori gøres gældende, at enhver Afgift udover den sædvanlige Havnebanefragt, hvis Maksimum er 1 Kr. 25 Øre, strider imod Loven af 13. Maj 1911 om Statsbanernes Takster m. m. Ganske vist munder det herommeldte Forbindelsesspor ud i det til det kommunale Slagtehus førende Spor, for hvis Benyttelse den ommeldte Rangerafgift erlægges. Men den herommeldte Benyttelse af disse Spor hører jo til Havnens almindelige Trafik, og for denne Benyttelse bør, som anført, Rangerafgift ikke erlægges. Byraadet tillader sig derfor at anholde om, at Forbindelsessporet maa blive taget i Brug og fremdeles benyttet til Trafiken uden at den ommeldte Rangerafgift fordres erlagt. —

Man tillader sig at vedlægge en Ekstrakt-Afskrift af en Skrivelse af 8. d. M. fra Det forenede Dampskibsselskabs Esbjerg-Ekspedition, hvori denne, efterat et af Selskabets Dampskibe har faaet anvist Plads i Sydhavnen, bl. a. protesterer imod at erlægge den ommeldte Rangerafgift«.

Formanden udtalte, at de ekstraordinære Forhold havde medført, at den gamle Havn blev overbelastet, hvorfor det var blevet af Interesse straks at kunne benytte den nordlige Del af Sydhavnen. Dertil krævedes imidlertid Sporforbindelse, hvorom Taleren havde henvendt sig til Ministeriet. Det hele var gaaet i en usædvanlig Fart: Anlægget havde fundet Sted, og Driften var begyndt. Ge-

neraldirektionen forlangte imidlertid nu, at Kommunen skulde betale Anlægsudgiften for Sporet, og at der for Rangering ad dette skulde betales 2 Kr. pr. læsset Jernbanevogn foruden den almindelige Havnebanefragt. I den Anledning indstillede Havneudvalget at indsende ovenstaaende Skrivelse til Ministeriet.

M i k a e l J o h a n s e n erindrede om, at Handelsorganisationerne for nogle Aar siden havde andraget om at faa Havnebanetaksterne ophævede. Dette var ikke lykkedes, men naar Statsbanerne nu yderlig stillede de af Formanden omtalte Fordringer, vilde Forretningen dog vist blive for fin for dem. Den ny Havn vilde blive ganske ubrugelig, hvis Fordringerne blev fastholdt. Hvilke kraftigere Midler der i Øjeblikket kunde anvendes overfor Ministeriet, kunde Taleren ikke anvise, men Forholdet maatte snart klares, hvis Havnen skulde bruges. Statsbanernes Stilling var saa meget mere mærkelig, som Aarhus Havn vistnok var deres største Kunde.

S i m o n s e n fandt det, som var præsteret overfor Slagtehusudvalget, ganske utroligt. Uagtet Slagtehuset havde betalt for hele sit Spor og betalt for dets Vedligeholdelse og Renholdelse, saa stak man uden videre et Spor til dets private Spor, saaledes at Statsbanerne og Havnen uden saa meget som at sige det benyttede en Trediedel deraf. En større Hensynsløshed kunde næppe tænkes. Det vilde da være rimeligt, at Statsbanerne eller Havnen betalte en $\frac{1}{3}$ af Udgifterne ved Renholdelsen af Slagtehusets Spor. Regningen, som lød paa 600 Kr., var kommet, men antagelig vilde Byraadet give Udvalget Tilslutning til at nægte at betale Beløbet.

Formanden maatte gøre opmærksom paa, at Sporet tilhørte Kommunen, og at det saaledes ikke var Slagtehusets private Ejendom. Det maatte tilskrives de ekstraordinære Forhold, at man i saa stor Hast havde maattet søge at faa Spor anlagt. Deraf var det hele kommet. Med Hensyn til Udgiften maatte der nok kunne træffes en Ordning med Slagtehuset. Dersom Ministeriet ikke gav efter, var det Meningen at sætte Handelsorganisationerne og Landboerne i Bevægelse.

Jakob Jensen fandt Havneudvalgets Fremgangsmaade meget fornuftig. Iøvrigt kunde Tale- ren billige Hr. Simonsens Kritik af Statsbanerne. 600 Kr. var meget for Sporets Renholdelse, men forhaabentlig betalte Slagtehusudvalget Beløbet, da det næppe vilde være formaalstjentligt at tilspidse Situationen i Øjeblikket. Skulde Havnen senere betale en Del af Beløbet, kom man vel overens derom. Det vilde være en udmærket Forretning for Statsbanerne, om de kunde faa 3 Kr. 25 Øre pr. Vogn. Foreløbig maatte man naturligvis protestere. Selvfølgelig vilde Ordningen komme til at gaa ud over Kunderne, navnlig Landboerne, saa man fik vel nok Forholdet ordnet tilfredsstillende.

P. Petersen vilde opfordre til, at man handlede hurtigt og kraftigt imod Statsbanernes Fordring. Det var tidligere blevet sagt, at forskellige Varer ikke kunde bære en Ekstrafragt af 2 Kr. pr. Vogn, og i Virkeligheden vilde Forholdet da ogsaa blive, at Grossisterne vilde dirigere deres Varer til det Indre af Landet over Randers eller andre Havnebyer, hvor en saadan Ekstrafragt ikke fandtes. Der var derfor ingen Tvivl om, at hvis Statsbanernes Fordring kom til at staa ved Magt, vilde en stor Del af Importen

komme til at gaa udenom Aarhus, saaledes at Sydhavnen ingen Betydning vilde faa.

Simonsen havde ikke villet rette noget Angreb mod Havneudvalget, men tværtimod udtale sin Anerkendelse af dets Handlemaade. Grunden til Talerens Udtalelser var en Passus i Ministeriets Skrivelse om, at Ministeriet havde givet Generaldirektionen Ordre til at anlægge Spor i Forbindelse med Slagtehusets Spor, uden at Slagtehusudvalget kendte det mindste der til. Mente Byraadet, at Slagtehusudvalget skulde betale Regningen, ja saa gjorde det det naturligvis, bag-efter kom man vel overens med Havneudvalget om, at det skulde refundere Halvdelen.

Vetli henstillede til Hr. Simonsen at se efter om Regningen ikke var for Aaret 1913—14. Var den det, havde Havneudvalget intet at betale, da det paagældende Spor blev lagt i den første Maa-ned af indeværende Aar.

Niels Jensen ansaa det for rimeligt, at Havnen betalte noget af Udgiften ved Driften af Sporet.

Vedtoges.

5. (J. Nr. 489—1914). Indstilling fra Sygehusudvalget om at der ansættes en **Prosektor ved Kommunehospitalet.**

Mousten oplyste, at Spørgsmaalet om at ansætte en Prosektor havde staaet paa Dagsordenen i mange Aar, og at man nu var naaet til at have de fornødne Lokaler til Raadighed til Efteraaret. I den ny Lov om Medicinalvæsenet fandtes en Bestemmelse om, at Kredslægerne skulde bistaas af en sagkyndig Mand ved de retslige Obduktioner, og at denne Bistand for Jyllands Vedkommende skulde ydes af Prosektoren ved Aarhus Kommunehospital. Prosektorens dag-

lige Arbejde vilde foruden Udførelse af Obduktioner blive Undersøgelse af Svulster og bakteriologiske Undersøgelser. For den rigtige Diagnoses Skyld var det af stor Betydning, at disse Undersøgelser skete saa hurtigt som muligt, saa det vilde være baade rigtigt og klogt snarest muligt at faa en Prosektor. En saadan fandtes ogsaa paa alle større Hospitaler. Hovedparten af Udgiften vilde naturligvis falde paa Kommunen. Denne vilde derfor nok komme til at betale Prosektors faste Løn, medens Staten antagelig vilde komme til at betale for hver Obduktion, den forlangte ham til at udføre. Dog maatte det erindres, at det at være Statsobducent vilde bidrage til vedkommendes Anseelse. Udvalget indstillede nu, at Byraadet sluttede sig til Tanken om at ansætte en Prosektor og bemyndigede Udvalget til at forhandle med Justitsministeriet om, at den paagældende tillige blev Statsobducent.

Formanden var stedse gaaet ud fra, at Staten vilde bære en betydelig Del af Udgiften.

P. Petersen spurgte, om Prosektors Indtægter for udenbys Forretninger skulde tilhøre ham selv eller gaa i Kommunekassen.

Mousten oplyste, at Undersøgelser for andre Kommuner skulde foregaa her i Byen, og at Betalingen herfor var en Del af Prosektors Løn.

Kjeld Sørensen henstillede til Udvalget at overveje at lønne Prosektoren helt med fast Løn, da det var uheldigt, at Kommunens Læger skulde have en betydelig Del af deres Indtægt fra private.

Mousten var enig med Hr. Kjeld Sørensen. Indstillingen gik ud paa, at Prosektoren skulde have fast Løn for alt det, han udførte for Hospitalet.

Kjeld Sørensen vilde finde det heldigst, at ogsaa det, der indkom for Undersøgelser for andre Kommuner, skulde gaa i Kommunens Kasse.

Indstillingen vedtoges.

6. (J. Nr. 12²⁴—1914). Indstilling om Tildeling af forskellige **Aldersundersøttelser.**

Indstillingen vedtoges.

7. (J. Nr. 487—1914). Indstilling fra Brolægningsudvalget angaaende **Ulykkesforsikring af Vej- og Kloakvæsenets Arbejdere.**

Magnus Nielsen meddelte, at Arbejdsgivernes Ulykkesforsikring havde tilbudt at forsikre Brolægningsvæsenets Arbejdere for 11 Kr. pr. Mand, og at »Wintherthur«, hos hvem de nu var forsikrede, straks havde tilbudt at nedsætte Præmien til 9 Kr. 48 Øre pr. Mand. Udvalget indstillede da at overdrage sidstnævnte Selskab Forsikringen for 1 Aar fra 1. April d. A. at regne, og samtidig gjorde Udvalget opmærksom paa Forholdet, da mulig andre Udvalg maaske kunde opnaa en lignende Nedsættelse.

Indstillingen vedtoges.

